

Вода - основа життя на Землі. Про її життєдаїну силу складено багато легенд, казок. Аби завжди була вона чиста, прохолодна, не втрачала своїх властивостей, люди споконвіку споруджують криниці. На Україні колодязь - це святиня.

Батьківська криниця

Працюючи директором школи у Малих Мошківцях, я побудував собі хату. Згодом зрозумів, що доведеться копати у дворі колодязь, бо як же без нього? Колишній сусід Володимир Нечегла сказав: «Давайте Вам, як добрій людині, що живе поряд, на пам'ять зроблю криницю».

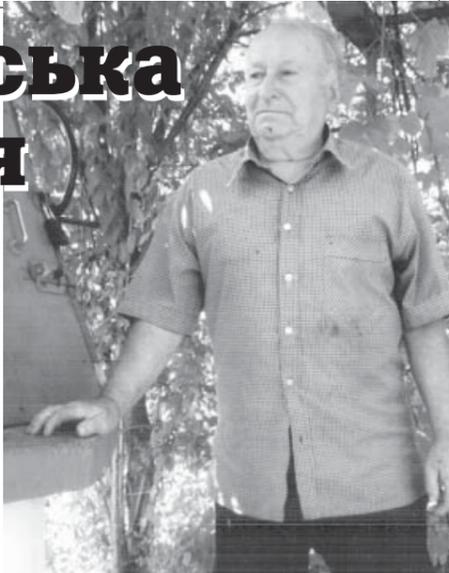
І ми удвох спорудили її, посадив я біля неї молоденьку шовковичку, яка з роками обдарувала всіх плодами. А вода у криниці чудова - пий і хочеться пити.

Промайнули літа, повиростали сини - їх у мене троє. Пішли в життя кожен своєю дорогою. Але ніколи не забувають батьківської хати і нашої криниці. Приїдуть в гості і мерщій до колодязя, щоб досуху напиться найсмачнішої на світі води. Старший син Микола якось сказав: «Де б я не був - у Швеції, Німеччині, Італії, Голландії, а такої води, як з нашої криниці, немає ніде».

Минуло майже п'ятдесят років, постарішав я, подорослішали мої сини, поменшало в криниці води. І тому я вирішив зробити в садку нову, гарно оформив, проклав до неї доріжку, змайстрував лавку, а поряд посадив виноград. Вода з нового колодязя теж дуже смачна.

Стомлюся, буває, від роботи на городі, сяду на лавці, а потім витягну з криниці відро чистої, дзеркальної, прохолодної води, нап'юся - сил прибавляється. І жити хочеться.

А скільки усього пережитого залишилося позаду. Тут, в Малих Мошківцях, пройшли мої кращі роки. Ще зовсім молодим 10 років працював директором школи, 12 років - головою колгоспу. Де б я не працював: завідувачим Бердичівським райвідділом народної освіти, головою колгоспу «Перемога» с. Зарубинці, заступником голови, секретарем парткому колгоспу «Дружба» с. Городківка, секретарем парткому Червоненського цукрокомбінату, завжди жив у

цьому селі, воно стало для мене рідним, як і моя хата, садок, двір, окрасою якого є дві криниці...

Тож хотів би побажати молодим сім'ям: побудувавши оселю, обов'язково викопайте криницю - вона віддасть вам джерельною водою.

Василь ГРЕБЕНЮК
с. Мали Мошківці

(Продовження. Початок в № 45)

- О, це інша справа, - усміхнулася Маріка, - а тепер ще чашечку молочка. Це не ваше голландське, це наше, котельнянське. Далеко тим голландцям до нас. Он подивись, з якого лугу сіном годують корову, - кивнула головою, - ой, що це я розговорилася? Іду за пирогами.

Агата поволи пригубила молоко, встала, якось замріяно глянула на луг за городом, який хизувався літнім різнобарв'ям.

- Дійсно, такої краси там немає. І молоко пахне квітами. А баба зовсім не змінилась - така ж непосидюча і говірка, як і раніше.

- А що поробиш? Вона ж близько 40 років викладала в школі мову і літературу. А головне знаряддя праці у вчителя що?

- Що? - перепитала.
- Язик. Ніколи не забуду, як колись казала моя перша вчителька Ліда Прокопівна, що після смерті вчителя у нього ще й на дев'ятий день язик трясеться. Ото і наша баба - як ввімкнулась відразу ж після інституту, то хоча ось три роки в школі не ходить, а вимкнутись не може: все говорить і говорить. Як немає мене - говорить з котом, а як тому набридне і він утече - то говорить сама із собою. Але найчастіше із сусідкою - часом, як зачепляться язиками - квочка курчат висидить, а вони ще яйця позичають одна в одній, щоб підсипати бідну. Що поробиш - професійна хвороба.

- Ну, що? Вже випила? Молодець! - поставила на стіл тарілку, на якій повагом лежали, підставляючи сонцю боки, духмяні пироги, - а тепер ще чашечку, оце з сиром, оце з полуницями, а оце з маком - по-вашому, по-голландському, - з наркотиком, а оце з вишнями. Ото поки всіх не покуштуєш

Кадрашкики

- із-за столу не встанеш, - по-командирськи завершила свою тираду баба і сіла навпроти, замріяно задивившись на онуку.

- А ти справжня красуня. Від женихів, мабуть, відбою немає. Тільки ти обирай нашого. Навіщо тобі ті голландці?

- Ну, баба! Не збираюся я ще заміж!
Оце «ну, баба» повернуло мене в далеке минуле, коли воно, півторарічне дівча, за надзвичайно короткий час настільки звикло до бабусі, що не могло бути без неї ні хвилини. І коли та відлучалась на якусь мить, тут же на всю хату чи подвір'я лунало:

- Баба! Баба! Ну, баба!
І баба відразу ж з'являлася, бо в протилежному разі...

- Це ж треба, щоб Бог дав такий талант, - тим часом продовжувалась розмова за столом, - немає, щоб, як всі нормальні діти, вивчитись на вчителя, інженера, а ще краще - на банкіра, а тут на тобі - художник! Хіба ж це робота?! Це ще дід все життя мріяв з фотоапаратом бродити полями і ярами! - всіміхалась, кивнула в мій бік.

Спершись на яблуно, я спостерігав, як вони прибирали стіл, стіха перемовляючись про щось своє.

- А потім пролетіли роки, - не встеріг, як думками знову поринув у минуле, - і настав той час, про який ми намагались не думати, забираючи її з Києва на тиждень - другий в село. Ми боялись, що дівчинка підросла, віддадуть її до якоїсь «модної» школи і вона не матиме ні єдиної вільної хвилини - тоді про

село і мови не буде.

- Діду, вона хоче спочити з дорogi і просить, щоб ти постелив їй на сіні над своєю бджолярнею, - повернула з мандрів у минуле дружина.

- Там уже все готово, навіть настільна лампа стоїть.

- Ну, тоді йди періодягатися, а я тобі ще молочка з пиріжком принесу.

- Ну, баба...
- Ти мені тут не бабай. Подивись, на що стала схожа, поки їздила по тих закордонах.

Вони поволи пішли по стежині між квітами до хати, а я знову поринув думками у минуле.

Так воно і сталося: ще до школи вчучку навчили читати і писати, хоча, потрібно сказати, воно тямке було дитя. А потім англійська, танці, волейбол. Але найбільше вона любила малювати. Ото часом, ще зовсім мале, стане, задивиться на щось, відійде, гляне збоку, нагнеться - роздивиться знизу, а потім прибіжить:

- Діду, а де мої кадрашкики?
Так вона називала карандашки. Візьме олівець, зробить декілька штрихів на папері і, задоволена, побіжить далі займатися своїми дитячими справами.

Ніхто з нас до того малювання серйозно не ставився, поки ті малюнки випадково не побачив мій добрий знайомий, який закінчив чи то художню студію, чи училище. Він і порадив звернути увагу на цей дитячий дар. Отож спочатку був гурток малювання у школі, потім - художня студія.

Володимир ХОМЕНКО
(Далі буде)

Вітаємо!

16 листопада виповниться 80 років ветерану праці, депутату сільської ради багатьох скликань, громадському активісту, орденоносцю

ГРЕБЕНЮКУ Василю Григоровичу.

**Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі,
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця й людської поваги.
На довгих стежках Вашої ниви
Будьте здорові! Будьте щасливі!**

З повагою виконком і депутати
Маломошківської сільської ради

Вельмишановний ВАСИЛЮ ГРИГОРОВИЧУ!
Дорогий друже!

Від усього серця вітаю з 80-річним ювілеєм! На своїй життєвій ниві ти плідно, потужно, а головне - чесно "тягнув плуга" і отримав незвичайний і небувалый врожай: добру, щирю, низькоукліну вдячність сотень і сотень людей, яких ти вмів навчав, виховував, організував і направляв по вірному шляху, сповна віддавав їм тепло своєї душі, світлий розум, сили й енергію. І сьогодні, будучи активним сількором, ти живеш їхніми турботами.

Спасибі тобі за вірність громадянському обов'язку, високу порядність, за півстолітнє спілкування і дружбу! Здоров'я тобі і благополуччя, щасливих днів і радості від дітей, онуків та правнуків!

Петро МИХАЙЛЕНКО

Колектив редакції районної газети "Новини Андрушівщини" щиро вітає з 80-річним ювілеєм активного позаштатного кореспондента, мудрого порадника і шанувальника нашого видання **ГРЕБЕНЮКА Василя Григоровича.**

**Ювілей - це не просто свято,
Це здобуток всіх років в житті,
Хай їх буде у Вас ще багато,
Щоб здійснилися задуми всі.
Хай здоров'я прибуває і не тупиться перо,
Хай в оселю завітають свято,
радість і добро.**

15 листопада святкує свій 70-річний ювілей дорога дружина, мама, бабуса **КОЦЮК Катерина Петрівна** з с. Городківка.

**В день ювілею, в прекрасний час
Щирі вітання прийміть від нас.
Щоб спокій і мир панували в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній годині.
Нехай обминають всі болі й тривоги,
Хай стелиться довга життєва дорога,
А Матінка Божа - Цариця Свята,
Дарує щасливі і довгі літа.**

З повагою чоловік **Михайло, син Віктор,**
дочка **Ліна, невістка, зять, онуки**

17 листопада святкує свій ювілейний день народження директор Степківської загальноосвітньої школи I-III ступенів

СТЕПАНЕНКО Людмила Анатоліївна.

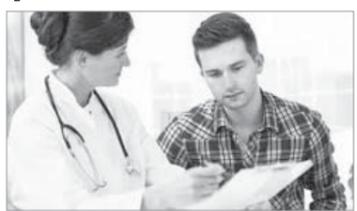
**Житний колос пророста для хліба,
Для краси росте у полі квітка,
Для води народжується рибка,
Для кохання - лебідь і лебідка.
А людина родиться для щастя!
Тож прийміть сьогодні ці вітання
І нехай, як в добрій, гарній казці,
Збудуться всі наші побажання!**

З повагою педагогічний колектив та працівники Степківської ЗОШ I-III ступенів

Будьте здорові!

Що потрібно знати про гепатит А

Це хвороба печінки, викликана вірусом гепатиту А при вживанні забруднених продуктів харчування чи води. У світі через відсутність безпечної води і погану санітарію щорічно хворіють цим недугом 1,4 млн. чоловік. Тому дотримання гігієни харчування, чистоти і проведення вакцинація - найефективніші способи боротьби з цією хворобою.

животі, потемніння сечі, пожовтіння шкіри і білків очей. Симптоми частіше проявляються у дорослих, ніж у дітей. У літніх людей і перербіг хвороби важчий. Жовтяниця розвивається більш ніж у 70 % хворих.

На відміну від гепатиту В і С, інфікування вищезазначеним недугом не призводить до розвитку хронічної хвороби печінки і рідко закінчується летально, але викликає симптоми, що ослаблюють здоров'я.

Частіше трапляються поодинокі захворювання, а інколи виникають і епідемії. В обох випадках на повне відновлення здоров'я йдуть тижні і навіть місяці.

Основні симптоми гепатиту А: підвищена температура, нездужання, втрата апетиту, діарея, блювання і неприємні відчуття в

Варто пам'ятати, що найбільшому ризику підлягають діти раннього віку, дорослі, що нехтують правилами санітарії, вживають наркотики, спільно проживають з інфікованою людиною або мають з нею інтимні стосунки, відвідують райони з високою епідемічністю без попередньої імунізації. Спеціального лікування гепатиту А немає. Терапія спрямовується на ліквідацію наслідків хвороби при належному харчуванні з дотриманням дієти, включаючи вживання достатньої кількості рідини.

Аліна КОЗАК,
лікар-інфекціоніст
центральної районної лікарні

59335 УКРАЇНЦІВ НЕ МАЮТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЙНОГО КОДУ. КІЛЬКІСТЬ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД ІДЕНТИФІКАЦІЙНОГО КОДУ, ЗРОСТАЄ, КАЖУТЬ У МІНДОХОДІВ, І ВВАЖАЮТЬ, ЩО ПРИЧИНОЮ ДЛЯ БАГАТЬОХ З НИХ Є НЕ РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕКОНАННЯ, А СПРОБА СХОВАТИСЯ ВІД ПОДАТКІВЦІВ.

Життя без туберкульозу

На виконання соціальних ініціатив Президента України в Андрушівському районному центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді відбувся «круглий стіл» на тему: «Профілактика туберкульозу». Мета даного заходу - в дохідливій формі проінформувати про небезпеку цього захворювання насамперед осіб, засуджених до відбuvання покарань без позбавлення волі, які перебувають на обліку в кримінально-виконавчій інспекції.

Під час проведення «круглого столу» йшла мова про особливості епідемії туберкульозу в Україні та Андрушівському районі зокрема, про важливість раннього виявлення цього недугу та необхідність своєчасного лікування, про особливості його профілактики, методи діагностики та лікування тощо.

Перед учасниками круглого столу виступили районний лікар-

фтизіатр **Толкач Г. В.**, начальник відділу кримінально-виконавчої інспекції **Шкрабій В. Л.** та начальник районного управління юстиції **Сіра В. В.**

Представники районної організації Товариства Червоного Хрес-

та вручили учасникам круглого столу буклети та листівки щодо профілактики туберкульозу.

Тетяна ГРИНЕВИЧ,
головний спеціаліст
відділу соціальної роботи
АРЦСССДМ